

MINISTER GOSPODARKI

DRO-III-0702-1/1/11

L.dz. DRO/334/11

Warszawa, 28 lutego 2011 r.

REPUBLIKA
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 02.03.2011, zał.
1859 podpis

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 2 lutego 2011 r. (BPS/DSK-043-3311/11) przekazującego oświadczenie senatora Eryka Smulewicza w sprawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 2000 r. w sprawie minimalnego poziomu dywersyfikacji dostaw gazu z zagranicy (Dz. U. z 2008 r. Nr 95, poz. 1042), przedstawiam poniższe informacje w sprawach poruszonych przez Pana senatora.

Zgodnie z § 1 ust. 1 ww. rozporządzenia (wydanego na podstawie art. 32 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne) maksymalny udział gazu importowanego z jednego kraju pochodzenia, w stosunku do całkowitej wielkości gazu importowanego w danym roku, nie może być wyższy niż: 88% - w latach 2001-2002, 78% - w latach 2003-2004, 72% - w latach 2005-2009, 70% - w latach 2010-2014, 59% - w latach 2015-2018 oraz 49% - w latach 2019-2020. Jednocześnie ust. 2 § 1 omawianego rozporządzenia określa, że ww. wymóg stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw energetycznych, którym będą wydawane koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu hurtowego gazem ziemnym z zagranicą.

Art. 32 ust. 2 ustawy Prawo energetyczne, stanowi z kolei, że koncesje w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, będą wydawane z uwzględnieniem dywersyfikacji źródeł gazu oraz bezpieczeństwa energetycznego.

Oznacza to, że wymóg dywersyfikacji źródeł pochodzenia gazu ziemnego przez przedsiębiorstwo energetyczne jest jednym z warunków uzyskania stosownej koncesji, a realizacja tego obowiązku podlega kontroli przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Odnosząc się do pytania Pana senatora dotyczącego znaczenia pojęcia „import” na gruncie ww. rozporządzenia, należy wskazać, że pojęcie „importu” nie jest zdefiniowane ani w tym rozporządzeniu ani w ustawie Prawo energetyczne. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż art. 5 ust. 6b w odniesieniu do energii elektrycznej używa sformułowania „importowana z systemu elektroenergetycznego państw niebędących członkami Unii Europejskiej”. Regulacja ta wprowadzona została do ustawy na mocy ustawy o zmianie ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 21, poz. 124).

Odnosząc się do przepisu § 1 ust. 1 rozporządzenia dywersyfikacyjnego, należy uwzględnić, że przepis ten określający maksymalny udział gazu importowanego z jednego kraju pochodzenia, w stosunku do całkowitej wielkości gazu importowanego w danym roku nie dotyczył (do dnia uzyskania przez RP członkostwa w UE) gazu wydobywanego w państwach członkowskich UE.

Ratio legis tego przepisu polega na ograniczeniu ilości gazu kupowanego z jednego kraju pochodzenia. Jak wynika z § 2 ust. 2 omawianego rozporządzenia, ograniczenie to nie dotyczyło gazu wydobywanego w państwach członkowskich UE. Powyższe prowadzi do wniosku, że o ile gaz był wydobywany w państwach członkowskich UE, to od dnia uzyskania przez RP członkostwa w UE nie znajdował zastosowania przepis ograniczający maksymalny udział gazu kupowanego z jednego kraju pochodzenia. Tym samym należy uznać, że do dnia uzyskania przez RP członkostwa w UE, gaz wydobywany w państwach członkowskich UE nie był uwzględniany przy obliczaniu maksymalnego udziału gazu importowanego z jednego kraju pochodzenia.

Natomiast po uzyskaniu członkostwa RP w UE do polskiego porządku prawnego wprowadzone zostały postanowienia Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz. U.UE.L.94.1.3), zgodnie z którymi ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Umawiającymi się Stronami (art. 11). Tak więc, przyjęcie rozumienia pojęcia „importowany” jako pochodzący z krajów członkowskich UE skutkowałoby wprowadzeniem ograniczeń w zakupie gazu pochodzącego z jednego z krajów członkowskich UE i byłoby niezgodne z art. 11 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Należy podnieść, iż podstawowym aktem prawnym regulującym kwestię importu towarów do RP jest ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11). Ustawa ta definiuje import jako przywóz wyrobów akcyzowych z terytoriów państw trzecich na terytorium kraju. W zakres przedmiotowy importu nie wchodzi, osobno

zdefiniowane, nabycie wewnątrzspółnotowe tj. przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

Tym samym, gaz ziemny sprowadzony w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego nie powinien być uwzględniany przy obliczaniu udziału, o którym mowa w § 1 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia.

Podsumowując należy stwierdzić, że w celu ustalenia maksymalnego udziału gazu importowanego z jednego kraju pochodzenia należy odnieść tą (tj. importowaną z tego kraju) ilość gazu tylko i wyłącznie do ilości gazu ziemnego „importowanego” (czyli pochodzącego z państw nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej), przez tego przedsiębiorcę w danym roku. W konsekwencji gaz ziemny sprowadzony w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego nie jest uwzględniany przy obliczaniu udziału, o którym mowa w § 1 ust. 1 rozporządzenia dywersyfikacyjnego.

Przedkładając powyższe informacje wyrażam nadzieję, że stanowią one wyczerpującą odpowiedź na pytania zawarte w interpelacji Pana senatora Eryka Smulewicza.

z honorariem

MINISTER
z up.

Joanna Strzalec - Lobodzińska
PODSEKRETARZ STANU